

[Jacob Sørensen.]

tidligere, et forslag, som var en af forudsætningerne for den skattnedsættelse, som vi har nydt godt af indtil nu. Jeg forstår på hr. Jørgen Junior, at man i hans parti ønsker ordninger, hvorefter man får den samme ydelse, næsten uanset behovet, men i høj grad uanset behovet, på den måde, at unge, der har god indtægt, også skal have, uanset at de nok kan forsørge sig selv, for at være ligestillet med dem, der er gået ind i en uddannelse, der ikke afkaster noget i de første år.

Det er rigtigt, at et forslag som dette, hvor man i nogen grad bevæger sig væk fra en ensartet og generel, muligt maskinelt behandlet fremgangsmåde, til en vurdering af hver enkelt, baseret på en ansøgning, vil give nogen administration, det kan ikke nytte at prøve på at skjule det, men vi har ment, at det var nødvendigt for at opnå det resultat, vi gerne ville have.

Jeg har bemærket, at fru Karen Thuerø Hansen giver udtryk for, at hun tilslutter sig forslaget som en af forslagsstillerne, men at man principielt er imod indtægtsbestemte ydelser. Jeg må igen her pege på det, jeg allerede har sagt om, hvordan man skal bruge indtægtsbegrebet.

Fru Kristine Heltberg melder sig som meget stærk og kraftig modstander af forslaget og gør det ud fra den forudsætning, der er ganske modsat hr. Jørgen Juniors, at det i særlig grad vil være den del af børnene, der skal have en videreuddannelse, der vil komme til at lide under forslagets virkninger. Det er naturligvis ikke rigtigt. De andre vil lide lige så meget, men det er klart, at det vil komme til at virke. Når vi skal spare de penge, vi her skal spare, så vil også de, der skal have en videregående uddannelse, få mindre, end de får i øjeblikket.

Jeg kan sige til hr. Freddy Madsen, at jeg var glad for de bemærkninger, der faldt om, at det, vi har nu, ikke virker helt tilfredsstillende, og at der er tale om misbrug. Det er jo således, at når vi vil have denne ændring gennemført på denne måde, så er det, fordi vi finder, at det er et af de områder, hvor de offentlige ydelser har vakt størst forargelse i befolkningen. Når vi skal ind på at spare på væsentlige punkter, så synes jeg, det er rigtigt, at man finder frem til de steder, hvor

man kan forsøge at komme væk fra misbrug, altså også set fra befolkningens side.

Vi skal jo nu have et udvalgsarbejde om det, men jeg er i og for sig også af den opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at vi får regeringsforslaget med, inden vi går ind i et virkeligt arbejde om det, og håber så, at vi kan få det resultat ud af det, som vi ønsker fra forslagsstillerens side, og som jeg forstår at man fra socialdemokratiets side erkender er nødvendigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Krav imod Lønmodtagernes Garantifond).

(Lovforslag nr. 191. Fremsat 3/4 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den under punkt 12 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond. (Overdragelse af krav til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse).

(Lovforslag nr. 192. Fremsat 3/4 75).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Lerke (S):

Socialdemokratiet kan anbefale de af ministeren fremsatte lovforslag.

Det må være rimeligt og naturligt, at en lønmodtager, der på grund af en virksomheds lukning stiller sig til rådighed for arbejdsmarkedet, kan overdrage sit krav over for Lønmodtagernes Garantifond til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse mod derved at opnå retten til dagpenge som lån med fradrag af kildeskat. Det vil være en stor